Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (viies koda)

7. september 2016*

Tühistamishagi — Õigusliku aluse valik — ELTL artikli 43 lõige 2 või ELTL artikli 43 lõige 3 — Põllumajandustoodete ühine turukorraldus — Määrus (EL) nr 1308/2013 — Artikkel 7 — Määrus (EL) nr 1370/2013 — Artikkel 2 — Meetmed hindade kehtestamise kohta — Võrdluskünnised — Sekkumishind

Kohtuasjas C-113/14:

mille ese on ELTL artikli 263 alusel 10. märtsil 2014 esitatud tühistamishagi,

Saksamaa Liitvabariik, esindajad: T. Henze, A. Lippstreu ja A. Wiedmann,

hageja,

keda toetavad:

Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik, esindajad: M. Holt, C. Brodie ja J. Kraehling, keda abistas *barrister* A. Bates,

ja

Tšehhi Vabariik, esindajad: M. Smolek, J. Škeřík, J. Vláčil ja D. Hadroušek,

menetlusse astujad,

versus

Euroopa Parlament, esindajad: L. G. Knudsen, R. Kaškina ja U. Rösslein,

Euroopa Liidu Nõukogu, esindajad: G. Maganza, J.-P. Hix ja S. Barbagallo,

kostjad,

keda toetab:

Euroopa Komisjon, esindajad: D. Triantafyllou ja G. von Rintelen, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

menetlusse astuja,

* Kohtumenetluse keel: saksa.

EUROOPA KOHUS (viies koda),

koosseisus: koja president J. L. da Cruz Vilaça, kohtunikud F. Biltgen (ettekandja), A. Borg Barthet, E. Levits ja M. Berger,

kohtujurist: M. Szpunar,

kohtusekretär: ametnik M. Aleksejev,

arvestades kirjalikus menetluses ja 3. veebruari 2016. aasta kohtuistungil esitatut,

olles 20. aprilli 2016. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Saksamaa Liitvabariik palub oma hagis, et tühistataks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1308/2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 922/72, (EMÜ) nr 234/79, (EÜ) nr 1037/2001 ja (EÜ) nr 1234/2007 (ELT 2013, L 347, lk 671; edaspidi „ÜTK määrus“), artikkel 7 ja nõukogu 16. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1370/2013, millega määratakse kindlaks põllumajandustoodete ühise turukorraldusega seotud teatavate toetuste kehtestamise meetmed (ELT 2013, L 346, lk 12; edaspidi „kehtestamise määrus“), artikkel 2.

Õiguslik raamistik

ÜTK määrus

2 ÜTK määruse põhjendused 2, 5, 10, 12 ja 14 on sõnastatud järgmiselt:

„(2) Käesolev määrus peaks sisaldama kõiki põllumajandustoodete ühise turukorralduse põhielemente.

[…]

(5) Vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 43 lõikele 3 võtab nõukogu vastu meetmed hindade ja maksude, toetuste ja koguseliste piirangute kehtestamise kohta. Selguse huvides tuleks ELi toimimise lepingu artikli 43 lõike 3 kohaldamisel käesolevas määruses sõnaselgelt osutada asjaolule, et nõukogu võtab meetmed, tuginedes kõnealusele õiguslikule alusele.

[…]

(10) Turgude stabiliseerimiseks ja põllumajandusega tegelevale rahvastikuosale rahuldava elatustaseme tagamiseks on eri sektorites välja töötatud turutoetuse diferentseeritud süsteem ja kasutusele võetud otsetoetuskavad, milles võetakse ühest küljest arvesse iga sektori vajadusi, teisalt aga eri sektorite omavahelist sõltuvust. Neid meetmeid rakendatakse riikliku sekkumise või eraladustamistoetuse maksmise vormis. Jätkuvalt on vaja säilitada turutoetusmeetmed, samal ajal neid tõhustades ja lihtsustades.

[…]

(12) Selguse ja läbipaistvuse huvides tuleks riiklikku sekkumist käsitlevad sätted allutada ühisele struktuurile, säilitades samas igas sektoris järgitava poliitika. Selleks on asjakohane eristada võrdluskünniseid ja sekkumishindu ning määratleda viimati nimetatud hind. Eelkõige on sealjuures oluline selgitada, et üksnes riikliku sekkumise jaoks kehtestatud sekkumishinnad vastavad WTO põllumajanduslepingu 3. lisa 8. punkti esimeses lauses osutatud kohaldatavatele jäikadele hindadele (st turuhinna toetus). Sellega seoses tuleks mõista, et turusekkumine võib olla nii riikliku sekkumise kui ka sekkumise muude vormidena, mille puhul ei kasutata varem kehtestatud hinna avaldamist.

[…]

(14) Riikliku sekkumise hind peaks koosnema mõnede toodete teatavate koguste puhul kindlaksmääratud hinnast ning varasemate ÜTKde [ühine turukorraldus] kohaseid tavasid ja kogemusi kajastavatel muudel juhtudel peaks see sõltuma pakkumismenetlusest.“

3 ÜTK määruse artikkel 7 „Võrdluskünnised“, mis paikneb nimetatud määruse osas „Sissejuhatavad sätted“, sätestab:

„1. Järgmised võrdluskünnised on kindlaks määratud:

a) teraviljasektor: 101,31 eurot/tonn, mis on seotud lattu tarnitud kauba hulgimüügi etapiga enne mahalaadimist;

b) III lisa punktis A määratletud standardkvaliteediga koorimata riis: 150 eurot/tonn, mis on seotud lattu tarnitud kauba hulgimüügi etapiga enne mahalaadimist;

c) III lisa punktis B määratletud standardkvaliteediga pakkimata suhkur, mis on hangitud tehasest:
   i) valge suhkur: 404,4 eurot/tonn;
   ii) Toorsuhkru korral: 335,2 eurot/tonn;

d) veise- ja vasikalihasektor: 2224 eurot R3-lihakus- ja rasvasusklassi isasveiste rümba tonni kohta, nagu on sätestatud IV lisa punktis A osutatud liidu kaheksa kuu vanuste või vanemate veiste rümpade klassifitseerimisskaalas;

e) piima- ja piimatoodete sektor:
   i) 246,39 eurot 100 kg või kohta,
   ii) 169,80 eurot 100 kg lõssipulbri kohta;

f) sealihasektor: 1 509,39 eurot standardkvaliteediga searümba tonni kohta, mis on määratletud kaalu ja tailihasisalduse alusel, nagu on sätestatud IV lisa punktis B osutatud liidu searümpade klassifitseerimisskaalas järgmiselt:
   i) 60–120 kg kaaluvad rümbad: lihakusklass E;
   ii) 120–180 kg kaaluvad rümbad: lihakusklass R;

g) oliiviõli sektor:
   i) 1779 eurot tonni kohta ekstra neitsioliiviõli puhul;
   ii) 1710 eurot tonni kohta neitsioliiviõli puhul;
   iii) 1524 eurot tonni kohta lambiõli puhul, mille vabade rasvhapete määr on kaks; seda summat vähendatakse 36,70 euro võrra tonnilt iga happesuse määra lisaühiku kohta.

2. Komisjon jälgib lõikes 1 sätestatud võrdluskünniseid, võttes arvesse objektiivseid kriteeriume, eelkõige tootmise arengut, tootmiskulusid (eelkõige sisendite hinnad) ja turusuundumusi. Vajaduse korral ajakohastatakse võrdluskünniseid seadusandliku tavamenetluse kohaselt, võttes arvesse tootmise ja turgude arengut.“

4 ÜTK määruse artikkel 15 „Riikliku sekkumise hind“ sätestab:

„1. Riikliku sekkumise hind tähendab järgmist:

a) riikliku sekkumise raames kokku ostetavate toodete hind, kui riiklik sekkumine toimub kindlaksmääratud hinna alusel või

b) maksimaalne hind, millega riikliku sekkumise tingimustele vastavaid tooteid võib kokku osta, kui riiklik sekkumine toimub pakkumismenetluse teel.

2. Nõukogu võtab ELi toimimise lepingu artikli 43 lõike 3 kohaselt vastu meetmed riikliku sekkumise hinna taseme kindlaksmääramise, sealhulgas hinna tõstmise ja alandamise määra kohta.“

Kehtestamise määrus

5 Kehtestamise määruse põhjendused 2 ja 3 on sõnastatud järgmiselt:

„(2) Selguse ja läbipaistvuse huvides tuleks riiklikku sekkumist käsitlevad sätted allutada ühisele struktuurile, säilitades samas igas sektoris järgitava poliitika. Selleks on asjakohane eristada ühelt poolt võrdluskünniseid, mis on sätestatud [ühise turukorralduse ühtses] määruses ja teiselt poolt sekkumishindu, ning määratleda viimati nimetatud hinnad. Ainult riikliku sekkumise jaoks kehtestatud sekkumishinnad vastavad WTO põllumajanduslepingu 3. lisa punkti 8 esimeses lauses osutatud kohaldatavatele jäikadele hindadele (st turuhinna toetus). Sellega seoses tuleks mõista, et turusekkumine võib olla nii riikliku sekkumise kui ka sekkumise muude vormidena, mille puhul ei kasutata varem kehtestatud hinna avaldamist.

(3) Tuleks sätestada riikliku sekkumise hinnatase, mille juures kokkuostmine toimub kindlaksmääratud hinnaga või pakkumismenetluse alusel, sealhulgas juhud, mille korral võib osutuda vajalikuks riikliku sekkumise hinnataset kohandada. Samuti on vaja võtta meetmeid koguseliste piirangute kehtestamise kohta kindlaksmääratud hinnaga kokkuostmisele. Mõlemal juhul peaksid hinnad ja koguselised piirangud võtma arvesse varasema ühise turukorralduse tavasid ja kogemusi.“

6 Kehtestamise määruse artikkel 1, mis defineerib määruse reguleerimisala, sätestab:

„Käesolevas määruses sätestatakse meetmed, mis käsitlevad [ÜTK] määrusega […] kehtestatud põllumajandusturgude ühise korraldusega seotud hindade, maksude, toetuste ja koguseliste piirangute kehtestamist.“

7 Kehtestamise määruse artikkel 2 „Riikliku sekkumise hind“ sätestab:

„1. „Riikliku sekkumise hinnatase:

a) vastab pehme nisu, kõva nisu, odra, maisi, koorimata riisi ja lõssipulbri puhul kindlaksmääratud hinnaga kokkuostmise korral [ÜTK] määruse […] artiklis 7 sätestatud vastavale võrdluskünnisele ning pakkumismenetluse teel toimunud kokkuostmise puhul ei ületa hinnatase vastavat võrdluskünnist;

b) on või puhul kindlaksmääratud hinnaga kokkuostmise korral 90% [ÜTK] määruse […] artiklis 7 sätestatud võrdluskünnisest ning pakkumismenetluse teel toimunud kokkuostu puhul ei ole hinnatase kõrgem kui 90% võrdluskünnisest;

c) ei ületa veise- ja vasikaliha puhul [ÜTK] määruse […] artikli 13 lõike 1 punktis c osutatud taset.

2. Riikliku sekkumise hindu lõikes 1 osutatud pehme nisu, kõva nisu, odra, maisi ja koorimata riisi puhul korrigeeritakse hinnatõusude ja -langustega asjaomaste toodete peamiste kvaliteedikriteeriumite põhjal.

3. Komisjon võtab vastu rakendusaktid, millega määratakse kindlaks käesoleva artikli lõikes 2 osutatud toodete riikliku sekkumise hinna tõstmise või langetamise, tuginedes kõnealustes rakendusaktides sätestatud kriteeriumitele. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 15 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega."

Vaidluse taust

8 Põllumajandustoodete ühine turukorraldus kodifitseeriti esimest korda ühtselt ja täielikult nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrusega (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ELT 2007, L 299, lk 37), mis võeti vastu EL artikli 37 alusel.

9 Need sätted, mille tühistamist Saksamaa Liitvabariik palub, on vastu võetud ühise põllumajanduspoliitika (edaspidi „ÜPP") reformi käigus, mis toimus pärast Lissaboni lepingu ja ELL lepingu jõustumist.

10 Komisjon esitas 12. oktoobril 2011 ELTL artikli 43 lõike 2 alusel ettepaneku Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse kohta, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus. Selle ÜTK määruse versiooni eelnõu artikkel 7 käsitles „võrdlushindade" kehtestamist.

11 Samal päeval esitas komisjon ka ettepaneku nõukogu määruse kohta, millega määratakse kindlaks põllumajandustoodete ühise turukorraldusega seotud teatavate toetuste kehtestamise meetmed ning mille aluseks oli ELTL artikli 43 lõige 3.

12 13. septembril 2012 saatis Euroopa Liidu nõukogu eesistuja põllumajanduse erikomiteele teate, et tema hinnangul peaks ELTL artikli 43 lõike 3 kohaselt riikliku sekkumise esemeks olla võivate põllumajandustoodete võrdlushinnad kehtestama üksnes nõukogu. Nõukogu väitel jagas enamus liikmesriike seda hinnangut.

13 Pärast kauakestnud läbirääkimisi parlamendi, nõukogu eesistuja ja komisjoni vahel edastas nõukogu peasekretariaat 4. juunil 2013 aruande parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahelise mitteametliku kolmepoolse arutelu tulemuste kohta seoses ÜTK määrusega. Sellest selgub, et võrdlushindade kehtestamine tekitas vaidluse. Nende läbirääkimiste käigus teatas parlament, et kui võrdlushindade regulatsioon tulevases ÜTK määruses puudub, siis ta ÜPP reformipaketti heaks ei kiida.

14 25. juunil 2013 edastas nõukogu eesistuja eelnimetatud töödokumendi lisandi, mis kajastas lahendamata jäänud vaidlusküsimusi. Pealkirja all „Positions on Article 43(3) related provisions", kus puudutati ÜTK määruse eelnõud, tegi ta kompromissi saavutamise eesmärgil („landing zone") ettepaneku kasutada mõistet „võrdluskünnis".

15 Üldise suunitluse muutmise üle hääletamisel, mis toimus 25. juunil 2013, võeti see suunitlus häälteenamusega vastu. Saksamaa Liitvabariik ning Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik loobusid siiski hääletamisest.

16 25. septembril 2013 edastas nõukogu eesistuja töödokumendi, mis sisaldas ÜTK määruse konsolideeritud versiooni täisteksti. Selles versioonis peegeldas kogu eelnõu sisemiste kolmepoolsete arutelude käigus saavutatud kokkulepet. Selle ÜTK määruse konsolideeritud versiooni eelnõu artikli 7 pealkirjaks oli „Võrdluskünnised" ja mitte enam „Võrdlushinnad". Regulatsiooni sisu jäi samas muutumatuks.

17 13. detsembril 2013 edastas nõukogu peasekretariaat delegatsioonidele noodi, milles märkis, et „õigusliku alusena ELTL artikli 43 lõike 3 kasutamist puudutanud läbirääkimiste tulemus o[li] seotud praeguse ÜPP reformi osas saavutatud üldise kompromissiga ega määra edaspidi kuidagi kindlaks iga institutsiooni seisukohta selle sätte kohaldamisalaga seonduvalt ega edasisi arenguid kõnealuses küsimuses, eelkõige Euroopa Liidu Kohtu tulevast praktikat“.

18 Deklaratsioonis „Nõukogu seisukoht [ELTL] artikli 43 lõike 3 osas“ on 2013. aasta juunis ÜPP üle toimunud kolmepoolsete läbirääkimiste tulemustega seoses märgitud, et „nõukogu kinnitab, et tema otsus teha nõnda, et ÜTK määrus hõlmab ELTL artikli 43 lõike 3 kohaldamisalasse kuuluvaid küsimusi, oli nende kolmepoolsete arutelude erakorralistel asjaoludel kantud üksnes eesmärgist võimaldada kompromissi leidmine“.

19 Saksamaa Liitvabariik teatas, et ta ei saa põllumajandustoodete ühist turukorraldust puudutavate määruste eelnõudes sisalduvaid teatud ettepanekuid erinevatel põhjustel toetada. Nimetatud liikmesriik lisas muu hulgas, et ELTL artikli 43 lõike 3 kohaselt võtab nõukogu komisjoni ettepaneku põhjal vastu meetmed hindade, maksude, toetuste ja koguseliste piirangute kehtestamise kohta ning et seega on sellise meetmete kehtestamine nõukogu ainupädevuses. Nimetatud liikmesriik leidis veel, et aluslepingutes ette nähtud liidu institutsioonide pädevusi puudutava normi eiramine ei ole aktsepteeritav.

20 ÜTK määruse vastuvõtmise üle toimunud hääletusel, mis toimus 16. detsembril 2013, hääletas Saksamaa Liitvabariik selle vastuvõtmise vastu ja Ühendkuningriik loobus hääletamisest. Kehtestamise määruse hääletusel, mis toimus samal päeval, loobusid need liikmesriigid hääletamast.

Poolte nõuded ja menetlus Euroopa Kohtus

21 Saksamaa Liitvabariik palub Euroopa Kohtul tühistada ÜTK määruse artikkel 7 ja kehtestamise määruse artikkel 2, jättes nende tagajärjed kehtima kuni õigel õiguslikul alusel vastu võetavate uute normide jõustumiseni, ning mõista kohtukulud välja parlamendilt ja nõukogult.

22 Parlament palub Euroopa Kohtul tunnistada hagi vastuvõetamatuks ja teise võimalusena jätta hagi põhjendamatuse tõttu rahuldamata. Veel palub see institutsioon Euroopa Kohtul mõista kohtukulud välja Saksamaa Liitvabariigilt.

23 Nõukogu jätab Saksamaa Liitvabariigi põhinõuete lahendamise Euroopa Kohtu otsustada ning taotleb lisaks, et Euroopa Kohus, kui ta nõuded rahuldab, jätaks vaidlustatud sätete tagajärjed ELTL artikli 264 teise lõigu tähenduses kehtima kuni õigel õiguslikul alusel vastu võetavate uute sätete jõustumiseni ning jätaks kõigi poolte kohtukulud nende endi kanda.

24 Euroopa Kohtu president andis 22. mai 2014. aasta otsusega komisjonile loa menetlusse astumiseks parlamendi nõuete toetuseks. Euroopa Kohtu presidendi 7. ja 17. juuli 2014. aasta otsusega anti Tšehhi Vabariigile ja Ühendkuningriigile luba astuda menetlusse Saksamaa Liitvabariigi nõuete toetuseks.

Vastuvõetavus

Poolte argumendid

25 Parlament ja komisjon leiavad, et ÜTK määruse osalise tühistamise nõue on vastuvõetamatu, kuna see säte, mille tühistamist nõutakse, ei ole kõnealusest õigusaktist eraldatav. ÜTK määruse artiklil 7 on selle määruse kontekstis mitu funktsiooni, mis on otseselt seotud nimetatud määruse teiste sätetega. Lisaks on see artikkel täielikult seotud ÜTK määruse eesmärkidega ning on suunatud nende eesmärkide saavutamisele. Järelikult muutuks ÜTK määruse sisu, kui selle artikkel 7 tühistada.

26 Seevastu Saksamaa Liitvabariik, keda toetavad Tšehhi Vabariik, Ühendkuningriik ja nõukogu, leiab, et sätted, mille tühistamist nõutakse, on selle määruse ülejäänud sätetest eraldatavad. Oma argumentatsiooni põhjenduseks väidab ta eelkõige, et võrdluskünniste ja sekkumishindade lähedus kehtestamise määruses on olulisem kui võrdluskünniste ja ÜTK määruse muude sätete lähedus. Lisaks pole ühtegi asjaolu, mis võimaldaks tõendada, et ÜTK määruse sisu, mis koosneb rohkem kui 200-st artiklist, saaks võrdluskünniseid käsitleva artikli 7 tühistamisega muudetud.

Euroopa Kohtu hinnang

27 Vastavalt Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikale on liidu õigusakti osaline tühistamine võimalik vaid juhul, kui need osad, mille tühistamist taotletakse, on kõnealusest aktist eraldatavad. Euroopa Kohus on korduvalt leidnud, et eraldatavuse nõue ei ole täidetud, kui õigusakti osalise tühistamisega muutub akti sisu (kohtuotsus, 18.3.2014, komisjon *vs.* parlament ja nõukogu, C-427/12, EU:C:2014:170, punkt 16 ning seal viidatud kohtupraktika).

28 Käesolevas asjas tuleb meenutada ühelt poolt, et ÜTK määruse artikkel 7 määrab kindlaks erinevate põllumajandustoodete võrdluskünnised eurodes ja sentides asjaomase toote kaaluühiku kohta.

29 Teiselt poolt kehtestab ÜTK määrus ühise turukorralduse kõigile põllumajandustoodetele, mis on loetletud aluslepingute I lisas, ja puudutab ka selliseid erilisi aspekte nagu muu hulgas riiklik sekkumine turgudel, eraladustamistoetus, abikavad erinevates asjaomastes põllumajandussektorites, turustamise ja tootjaorganisatsioonide eeskirjad ning kaubavahetus kolmandate riikidega.

30 Kuid nagu märkis kohtujurist oma ettepaneku punktis 41, ei ole nendel ÜTK määruses viidatud erinevatel aspektidel määruse artiklis 7 kindlaks määratud võrdluskünnistega seost. Vaid sekkumishindu, mille määratlus on toodud selle määruse artiklis 15, kuid mis on kehtestatud kehtestamise määrusega, võib pidada nende künnistega seotuks.

31 Sellest järeldub, et ÜTK määruse artikkel 7 puudutab aspekti, mis on selle määrusega kehtestatud normistikust eraldatav ja seega ei mõjuta selle sätte võimalik tühistamine määruse sisu.

32 Järelikult on Saksamaa Liitvabariigi hagi, milles palutakse ÜTK määrus osaliselt tühistada, vastuvõetav.

Sisulised küsimused

Poolte argumendid

33 Saksamaa Liitvabariik väidab, et parlament ja nõukogu on ÜTK määruse artikli 7 vastu võtnud valel õiguslikul alusel. Selles sättes on väljend „võrdlushinnad“, mis – vaatamata sellele, et see asendati väljendiga „võrdluskünnised“ – kujutab endast „meedet hindade kehtestamise kohta“. Seetõttu oleks tulnud see artikkel tingimata vastu võtta ELTL artikli 43 lõike 3 alusel.

34 Oma seisukoha põhjendamiseks esitab Saksamaa Liitvabariik esiteks argumendid, mis puudutavad põllumajandustoodete ühise turukorralduse varasemat regulatsiooni, mis tulenes määrusest nr 1234/2007, mille põhjenduses 16 määratleti „võrdlushinnad“ hindadena, mis on nõukogu poliitilise otsuse tulemus. Selles kontekstis meenutab see liikmesriik, et määrus nr 1234/2007 andis nõukogule sõnaselgelt pädevuse võrdlushindu muuta. Peale selle nähtub vanast põllumajandustoodete ühisest turukorraldusest ning ka ÜTK määruse ja eriti selle artikli 7 kujunemisloost, et põllumajandustoodete hindade kehtestamist puudutavate meetmete süsteemi ei ole põhimõtete osas muudetud ning „võrdlushinnad“, mida nüüd nimetatakse „võrdluskünnisteks“, on jätkuvalt ÜPP „turvaabinõuks“.

35 Teiseks viitab Saksamaa Liitvabariik ELTL artikli 43 lõike 3 sõnastusele, mis tema sõnul ei erista hindu kitsas või laias tähenduses, vaid räägib üldiselt „meetmetest hindade kehtestamise kohta“, viidates kõigile „meetmetele hindade kehtestamise kohta“. Niisiis kuuluvad kõik hindade kehtestamise olulised elemendid nõukogu ainupädevusse. Lisaks tuleneb 1. detsembri 2015. aasta kohtuotsuse parlament ja komisjon *vs.* nõukogu (C-124/13 ja C-125/13, EU:C:2015:790) punktidest 54 ja 59, et ELTL artikli 43 lõige 3 annab nõukogule pädevuse võtta vastu muid akte kui rakendusaktid ning et selle sätte kohaldamisala ei piirdu meetmetega hindade kehtestamise kohta. *A fortiori* tuleb teha järeldus, et ÜTK määruse artikkel 7 kuulub nimetatud sätte kohaldamisalasse. Kuna ÜTK määruse artiklis 7 kehtestatakse teatud põllumajandustoodete kohta täpsed rahalised ühikuväärtused ning kuna ka kehtestamise määruse artiklis 2 määratakse sekkumishinnad teatud protsendina „võrdluskünnisest“, siis on ÜTK määruse artikkel 7 hindade kehtestamise oluline element.

36 Kolmandaks, mis puutub ELTL artikli 43 lõike 3 eesmärki, siis Saksamaa Liitvabariik väidab, et ÜTK määruse artikli 7 lõikest 2 tuleneb, et võrdluskünnised ajakohastatakse võttes arvesse tootmise ja turgude arengut. Kui pädev seadusandlik organ peab kiirelt, paindlikult ja tõhusalt reageerima turuhäiretele, siis see reageerimine toimub palju kiiremini, kui vastav pädevus on nõukogul, kuna alates Lissaboni lepingu jõustumisest, ei pea see institutsioon enam parlamendiga konsulteerima.

37 Neljandaks kinnitab Saksamaa Liitvabariik, ja 1. detsembri 2015. aasta kohtuotsuse parlament ja komisjon *vs.* nõukogu (C-124/13 ja C-125/13, EU:C:2015:790) punktist 58 tuleneb, et ELTL artikli 43 lõiked 2 ja 3 on selgelt eraldiseisvad õiguslikud alused, mis teineteist vastastikku välistavad, ilma et nende vahel oleks hierarhia. Lisaks oleks ELTL artikli 43 lõige 3 sisutühi ning kaotaks oma kasuliku mõju, kui antud juhul võiks õiguslikuks aluseks olla ELTL artikli 43 lõige 2.

38 Vastupidi parlamendi argumendile, mille kohaselt tuleneb ELTL artikli 40 lõikest 2, et ELTL artikli 43 lõikes 2 sätestatud pädevust teostades on liidu seadusandjal õigus kehtestada kõiki ELTL artikli 40 lõikes 2 nimetatud meetmeid, sealhulgas „hindade reguleerimist“, leiab Saksamaa Liitvabariik, et see argument ei arvesta ELTL artikli 43 lõike 3 olemasoluga ja seab selle sätte kasuliku mõju ohtu.

39 Kõiki eeltoodud asjaolusid arvestades jõuab Saksamaa Liitvabariik järeldusele, et ELTL artikli 43 lõige 3 on ÜTK määruse vastuvõtmiseks ainus võimalik alus.

40 Tšehhi Vabariik, Ühendkuningriik ja nõukogu toetavad Saksamaa Liitvabariigi argumentatsiooni. Lisaks toob nõukogu välja, viidates ELTL artikli 294 lõikele 1, et aluslepingud ei toeta mingil moel väidet, et seadusandlik tavamenetlus on ülimuslik sätete ees, milles nähakse ette muude kui seadusandlike aktide vastuvõtmine.

41 Tšehhi Vabariik lisab muu hulgas, et ELTL artikli 43 lõige 3 on erinorm ELTL artikli 43 lõikes 2 ette nähtud ulatuslikumate meetmete suhtes. Seda tõlgendust toetab ka 1. detsembri 2015. aasta kohtuotsus parlament ja komisjon *vs.* nõukogu (C-124/13 ja C-125/13, EU:C:2015:790).

42 Nimetatud liikmesriigi hinnangul on kahe eraldiseisva õigusliku aluse olemasolu tingitud sellest, et Euroopa põhiseaduse lepingu läbirääkimiste ajal, mis viisid Lissaboni lepingu vastuvõtmiseni, tahtsid liikmesriigid säilitada ÜPP kulude osas suveräänsuse. Nagu Euroopa Kohus 1. detsembri 2015. aasta

kohtuotsuse parlament ja komisjon *vs.* nõukogu (C-124/13 ja C-125/13, EU:C:2015:790) punktis 57 tõdes, asendati just eeltoodud põhjusel ühtne õiguslik alus EÜ artikkel 37 eraldiseisvate alustega, millel on erinevad eesmärgid ja kummalgi oma konkreetne kohaldamisala.

43 Ühendkuningriik täpsustab, et 1. detsembri 2015. aasta kohtuotsusest parlament ja komisjon *vs.* nõukogu (C-124/13 ja C-125/13, EU:C:2015:790) tuleneb, et ELTL artikli 43 lõige 3 ei piirdu sellega, et annab nõukogule osalise või delegeeritud pädevuse, vaid annab talle ainupädevuse võtta hindade kehtestamise kohta vastu kõik meetmed ja eelkõige need, mis eeldavad tehnilisi ja teaduslikke hindamisi. Sellise sätte nagu ÜTK määruse artikli 7 vastuvõtmine, millega kehtestatakse otseselt hinnad, on seega *a fortiori* nõukogu ainupädevuses.

44 Parlament, keda toetab komisjon, jagab Saksamaa Liitvabariigi seisukohta, mille kohaselt on ELTL artikli 43 lõiked 2 ja 3 eraldiseisvad õiguslikud alused. Need kaks institutsiooni leiavad, et ELTL artikli 43 lõige 3 annab nõukogule üksnes väga konkreetse täidesaatva iseloomuga pädevuse kehtestada hindade täpsed ja lõplikud summad. Kõik meetmed, mis lähevad kaugemale, kui selline hindade kehtestamine, jäävad ELTL artikli 43 lõike 2 kohaldamisalasse.

45 Parlamendi sõnul toetab seda tõlgendust ka 1. detsembri 2015. aasta kohtuotsus parlament ja komisjon *vs.* nõukogu (C-124/13 ja C-125/13, EU:C:2015:790). Selle kohtuotsuse punktist 58 tuleneb, et kõik ühise põllumajanduspoliitika ja ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamiseks vajalikud meetmed eeldavad poliitilist valikut. Seetõttu on nende meetmete vastuvõtmine jäetud liidu seadusandja pädevusse.

46 Sekkumismehhanism kujutab endast aga olulist elementi selliste ÜPP eesmärkide saavutamisel, mis on loetletud ELTL artiklis 39, nagu seda tõendab ka asjaolu, et ELTL artikli 40 lõike 2 kohaselt on liidu seadusandja pädev kehtestama hindu reguleerivaid meetmeid.

47 Parlament järeldab sellest, et „meetmed“, mille kehtestamiseks ELTL artikli 43 lõige 3 nõukogule pädevuse annab, on käsitatavad „*sui generis* rakendusaktidena“. Tema hinnangul tuleb ELTL artikli 43 lõikes 3 ette nähtud mitteseadusandlikku menetlust käsitada erandina ELTL artikli 43 lõikes 2 ette nähtud üldreeglist. Komisjon seevastu näeb ELTL artikli 43 lõigete 2 ja 3 vahel hierarhilist suhet. Ta lisab, et liidu seadusandjal on täidesaatvale võimule pädevuse delegeerimisel märkimisväärne kaalutlusõigus ning antud juhul pole seadusandja selle kaalutlusõiguse teostamisel teinud ühtki ilmset viga, kuigi ELTL artikli 43 lõige 3 näeb sõnaselgelt ette pädevuse delegeerimise.

48 ÜTK määruse artikli 7 eesmärgi ja sisu osas toob parlament välja, et see eesmärk on sama mis ÜTK määrusel ja seega sellest lahutamatu, nimelt kehtestada „põllumajandustoodete ühine turukorraldus“. Parlamendi ja komisjoni hinnangul on ÜTK määruse artikkel 7 ühtsesse turukorraldusse sekkumise alusnorm. Võrdluskünnised on „ÜPP turvaabinõuna“ turusekkumise meetmete kohaldamise ja muude turumeetmete käivitajaks.

49 Seoses nimetusega „võrdluskünnised“, mille asemel kasutati nii määruses nr 1234/2007 kui ÜPP reformiga seotud läbirääkimistel nimetust „võrdlushinnad“, märgib parlament, et ÜTK määruse artikli 7 pealkirja muudeti vastutulekuna nõukogu nõudmisele. Komisjoni jaoks oli „võrdluskünniste“ varasem nimetus eksitav, sest „võrdlushinnad“ olid juba künnisväärtused, millest lähtudes kehtestati tegelikud hinnad ja millel oli üksnes suunav tähendus.

50 Seoses Saksamaa Liitvabariigi viitega varasemale ühisele turukorraldusele leiavad parlament ja komisjon, et see liikmesriik vaikib maha asjaolu, et määrus nr 1234/2007 võeti vastu teisel õiguslikul alusel, milleks oli EÜ artikkel 37.

51 Saksamaa Liitvabariigi väite kohta, et juhul kui ÜTK määruse artikli 7 aluseks saaks olla ELTL artikli 43 lõige 2, kahjustaks see ELTL artikli 43 lõike 3 kasulikku mõju, leiab parlament, et ELTL artikli 43 lõike 3 kasulikku mõju näitab juba iseenesest kehtestamise määruse vastu võtmine. Ei parlament ega

komisjon näe vajadust võrdluskünniste kiireks kohandamiseks vastavalt turu arengutele, mis Saksamaa Liitvabariigi hinnangul nõuaks nõukogu sekkumist. Parlament leiab, et isegi kui ELTL artikli 43 lõike 3 eesmärk on tagada hindade kiire kehtestamine ja kui see oli eriti oluline ÜPP rajamisel, siis on see oma tähtsust üha enam kaotanud ning praktikas kadunud.

52 Teise võimalusena leiab parlament, et ÜTK määruse artikkel 7 oleks kehtiv ka siis, kui see järgiks ELTL artikli 43 lõigete 2 ja 3 eesmärke, kuna ELTL artikli 43 lõike 2 eesmärgid on ÜTK määruses kaalukamad.

Euroopa Kohtu hinnang

53 Saksamaa Liitvabariik väidab oma ainsas väites, et parlament ja nõukogu valisid vale õigusliku aluse, kui nad võtsid ÜTK määruse artikli 7 vastu mitte ELTL artikli 43 lõike 3 vaid ELTL artikli 43 lõike 2 alusel.

54 Sellega seoses tuleb kõigepealt meenutada, et nagu tuleneb ELTL artikli 43 lõikest 2, peavad parlament ja nõukogu kehtestama seadusandliku tavamenetluse kohaselt muu hulgas „ühise põllumajanduspoliitika ja ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamiseks vajalikud sätted“, samas kui ELTL artikli 43 lõike 3 kohaselt võtab nõukogu komisjoni ettepaneku põhjal vastu „meetmed hindade ja maksude, toetuste ja koguseliste piirangute kehtestamise ning kalapüügivõimaluste kehtestamise ja eraldamise kohta“.

55 Edasi tuleb täpsustada, et poliitilisi valikuid hõlmavad meetmed, mis on ühise põllumajanduspoliitika ja ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamiseks sobiva laadi tõttu liidu seadusandja pädevuses, tuleb vastu võtta ELTL artikli 43 lõike 2 alusel. Seevastu kalapüügivõimaluste kehtestamist ja eraldamist käsitlevate meetmete vastuvõtmine vastavalt ELTL artikli 43 lõikele 3 niisugust valikut ei nõua, kuna nimetatud meetmed on peaasjalikult tehnilist laadi ning need võetakse vastu ELTL artikli 43 lõike 2 alusel kehtestatud sätete rakendamiseks (vt selle kohta kohtuotsused, 26.11.2014, parlament ja komisjon *vs.* nõukogu, C-103/12 ja C-165/12, EU:C:2014:2400, punkt 50, ning 1.12.2015, parlament ja komisjon *vs.* nõukogu, C-124/13 ja C-125/13, EU:C:2015:790, punktid 48 ja 50).

56 Kuigi selles osas on tõsi, et ELTL artikli 43 lõige 3 annab nõukogule pädevuse võtta asjaomases valdkonnas vastu muu hulgas rakendusakte, ei tohi neid akte siiski segamini ajada aktidega, millega antakse rakendamisvolitusi ELTL artikli 291 lõike 2 tähenduses (kohtuotsus, 1.12.2015, parlament ja komisjon *vs.* nõukogu, C-124/13 ja C-125/13, EU:C:2015:790, punkt 54).

57 Sellest tuleneb, et vastupidi parlamendi väitele annab see säte nõukogule pädevuse võtta vastu akte, mis lähevad kaugemale sellest, mida võib pidada „rakendusaktideks“.

58 Lisaks on ELTL artikli 43 lõigetele 2 ja 3 erinev eesmärk ning kummalgi on konkreetne kohaldamisala, mistõttu saab neid kasutada eraldi alusena ÜPP raames võetavate meetmete vastuvõtmiseks, kusjuures juhul, kui nõukogu võtab õigusakte vastu ELTL artikli 43 lõike 3 alusel, peab ta järgima oma pädevuse piire ning vajaduse korral ka ELTL artikli 43 lõike 2 alusel juba kehtestatud õiguslikku raamistikku (vt seoses kalanduspoliitikaga, mida *mutatis mutandis* kohaldatakse ka ÜPP-le, kohtuotsus, 1.12.2015, parlament ja komisjon *vs.* nõukogu, C-124/13 ja C-125/13, EU:C:2015:790, punkt 58).

59 Sellega seoses tuleb märkida, et vastupidi komisjoni väitele, ei ole alust väita, et Euroopa Kohus on möönnud kahe kõnealuse sätte vahelise hierarhia olemasolu. Asjaolu, et Euroopa Kohus kasutas väljendit „vajaduse korral“, võimaldab järeldada, et nõukogu võib talle ELTL artikli 43 lõikega 3 antud pädevust kasutada isegi siis, kui liidu seadusandja ei ole talle ELTL artikli 43 lõikega 2 antud pädevust teostades veel õigusliku raamistikku kehtestanud.

60 Lisaks tuleneb Euroopa Kohtu praktikast, et ELTL artikli 43 lõike 3 kohaldamisala võib hõlmata meetmeid, mis ei piirdu kalapüügivõimaluste kehtestamise ja eraldamisega, tingimusel, et need meetmed ei hõlma poliitilisi valikuid, mis on ühise põllumajanduspoliitika ja ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamiseks sobiva laadi tõttu liidu seadusandja pädevuses (kohtuotsus, 1.12.2015, parlament ja komisjon *vs.* nõukogu, C-124/13 ja C-125/13, EU:C:2015:790, punkt 59).

61 Lõpuks on oluline meenutada, et Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt peab liidu õigusakti õigusliku aluse valik põhinema objektiivsetel asjaoludel, mis on kohtulikult kontrollitavad ja mille hulka kuuluvad eelkõige õigusakti eesmärk ja sisu (kohtuotsused, 23.10.2007, parlament *vs.* nõukogu, C-440/05, EU:C:2007:625, punkt 61, ja 26.11.2014, Ühendkuningriik *vs.* nõukogu, C-165/12, EU:C:2014:2400, punkt 51).

62 Just neist kaalutlustest lähtudes tuleb kontrollida, kas parlamendil ja nõukogul oli õigus võtta ÜTK määruse artikli 7 vastuvõtmisel õiguslikuks aluseks ELTL artikli 43 lõige 2.

63 Mis puutub ÜTK määruse artikli 7 eesmärki, siis on oluline märkida, et ühelt poolt ilmneb selle määruse põhjendusest 10 tõesti, et turgude stabiliseerimiseks ja põllumajandusega tegelevale rahvastikuosale rahuldava elatustaseme tagamiseks on kasutusele võetud otsetoetuskavad ning et nende kavade raames võetavad meetmed võivad olla riikliku sekkumise vormis, ning teiselt poolt ilmneb nimetatud määruse põhjendusest 12, et võrdluskünniseid ja sekkumishindu tuleb eristada.

64 Siiski ei tõenda need kaks asjaolu – kuna puudub liidu seadusandja täpsustus, eelkõige ÜTK määruse artiklis 7, väidetava poliitilise valiku tähtsuse kohta võrdluskünniste kehtestamisel – sellise tähtsuse olemasolu.

65 Seda järeldust toetab ka asjaolu, et kehtestamise määruse artikli 2 sõnastust arvestades on võrdluskünnised vaid aluseks kõnealustele toodetele sekkumishindade kehtestamisel.

66 Nagu kohtujurist oma ettepaneku punktis 83 märkis, kirjeldavad määruse nr 1234/2007 põhjendused 16 ja 28 abstraktselt võrdlushindade – mida nüüd nimetatakse „võrdluskünnisteks“ – ja sekkumishindade vahelist vahekorda ja võimaldavad asuda seisukohale, et esimesed kujutavad endast teiste väljaarvutamiseks vajalikke elemente. Kuna vastavalt ÜTK määruse põhjendusele 12 soovis liidu seadusandja säilitada igas sektoris järgitava sekkumispoliitika, siis tuleb asuda seisukohale, et võrdluskünniste ja sekkumishindade vahelist vahekorda ÜTK määruse vastuvõtmisega ei mõjutatud.

67 Mis puutub ÜTK määruse artikli 7 sisusse, siis on oluline meenutada, et selle artikli lõikes 1 on nimetatud toodete jaoks kindlaks määratud rahalised väärtused kaaluühiku kohta. Kuid pelk asjaolu, et liidu seadusandja otsustas varemkasutatud mõiste „hinnad“ asemel kasutada mõistet „künnised“, ei saa ümber lükata fakti, et need väärtused kujutavad endast hindu. Nagu selle määruse artikli 7 lõikest 2 tuleneb, on need künnised kehtestatud eelkõige sisendite „hindu“ arvestades.

68 Tuleb lisada, et nagu käesoleva kohtuotsuse punktist 65 tuleneb, ei võimalda ÜTK määruse artikli 7 sõnastus kindlaks teha ei võrdluskünniste eesmärke ega seda, kas selle artikli vastuvõtmine liidu seadusandja poolt hõlmas poliitilist valikut, mis on ÜPP eesmärkide saavutamiseks sobiva laadi tõttu tema pädevuses.

69 Lisaks on oluline märkida, et ei ÜTK määruse artikkel 7 ega ükski muu selle määruse säte ei sisalda mõiste „võrdluskünnis“ määratlust. Sellise määratluse puudumine nimetatud määruses – samas kui mõiste „sekkumishinnad“ on sama määruse artiklis 15 määratletud – lükkab ümber parlamendi argumendi, mille kohaselt eeldab võrdluskünniste kindlaksmääramine poliitilisi valikuid, mis on seadusandja pädevuses.

70 Sellega seoses tuleb lisada, et ÜTK määruse artikli 7 lõikest 2 tuleneb, et võrdluskünnised ajakohastatakse, võttes arvesse selliseid objektiivseid näitajaid nagu tootmise areng, tootmiskulud ja turusuundumused.

71 Kuid nagu Saksamaa Liitvabariik, Tšehhi Vabariik, Ühendkuningriik ja nõukogu väidavad, eeldab selline läbivaatamine peamiselt tehnilisi ja teaduslikke hinnanguid, ning peab seega olema eraldatud meetmetest, mis eeldavad poliitilisi otsuseid, mis Euroopa Kohtu praktika kohaselt jäävad liidu seadusandja pädevusse (vt selle kohta kohtuotsus, 26.11.2014, parlament ja komisjon *vs.* nõukogu, C-103/12 ja C-165/12, EU:C:2014:2400, punkt 50). Peamiselt tehnilisi üksikasju puudutav hinnang hindade kehtestamise meetmete vastuvõtmisel on aga pädevus, mis on ELTL artikli 43 lõikega 3 antud vaid nõukogule.

72 Kuna ÜTK määruses ei ole ühtegi muud tegurit, mis võimaldaks teha kõnealuste künniste läbivaatamise ja nende esmakordse kehtestamise vahel vahet, ning arvestades käesoleva kohtuotsuse punktis 66 toodud asjaolu, et sekkumishinnad seonduvad võrdluskünnistega, siis tuleb asuda seisukohale, et nimetatud künniste kehtestamine on üks hindade kehtestamise meede. Järelikult oleks ÜTK määruse artikkel 7 tulnud vastu võtta ELTL artikli 43 lõike 3 alusel.

73 Seda järeldust ei lükka ümber ka parlamendi argument, et ÜTK määruse artikkel 7 järgib nii ELTL artikli 43 lõike 2 kui ka ELTL artikli 43 lõike 3 eesmärke ning et kuna ELTL artikli 43 lõike 2 eesmärgid on kaalukamad, tuleks määruse artikkel 7 tühistada.

74 Ühelt poolt tuleb tõesti märkida, et nagu käesoleva kohtuotsuse punktist 31 tuleneb, on ÜTK määruse artikkel 7 ülejäänud õigusaktist selgelt eraldatav. Teiselt poolt – nagu Euroopa Kohus 1. detsembri 2015. aasta kohtuotsuse parlament ja komisjon *vs.* nõukogu (C-124/13 ja C-125/13, EU:C:2015:790) punktis 58 märkis – järgivad ELTL artikli 43 lõiked 2 ja 3 erinevaid eesmärke ja neil on kummalgi konkreetne kohaldamisala. Järelikult, nagu nõukogu peab ELTL artikli 43 lõike 3 alusel meetmeid vastu võttes järgima oma pädevuse piire, peab liidu seadusandja järgima talle antud pädevuse piire ka siis, kui ta võtab meetmeid vastu ELTL artikli 43 lõike 2 alusel.

75 Kõigist eeltoodud kaalutlustest lähtudes tuleb Saksamaa Liitvabariigi ainsa väitega nõustuda.

76 Järelikult tuleb ÜTK määruse artikkel 7 tühistada.

77 Võttes arvesse asjaolu, et kehtestamise määruse artikkel 2 viitab sekkumishindade kehtestamisel sõnaselgelt ÜTK määruse artiklis 7 kindlaks määratud võrdluskünnistele, muudab viimati nimetatud sätte tühistamine selle artikli 2 sisutühjaks.

78 Seetõttu tuleb ka see artikkel tühistada, kuna ÜTK määruse artikli 7 ja kehtestamise määruse artikli 2 vahel on lahutamatud seosed.

Taotlus säilitada vaidlustatud sätete õiguslikud tagajärjed

79 Saksamaa Liitvabariik palub ülekaaluka huvina põllumajanduskäitiste õiguspärase ootuse kaitsmise ning üldisemalt õiguskindluse tagamise vajadusest lähtudes ELTL artikli 264 teise lõigu alusel, et Üldkohus jätaks vaidlustatud õigusnormide tagajärjed jääksid kehtima kuni õigel õiguslikul alusel vastu võetavate sätete jõustumiseni. Komisjon toetab seda seisukohta teise võimalusena.

80 ELTL artikli 264 teise lõigu kohaselt võib Euroopa Kohus, kui ta seda vajalikuks peab, märkida, millised tühiseks tunnistatud õigusakti tagajärjed loetakse kehtivaks.

81 Sellega seoses tuleneb Euroopa Kohtu praktikast, et arvestades õiguskindluse kaalutlusi, võib sellise õigusakti tagajärjed jätta kehtima eelkõige juhul, kui õigusakti viivitamatu tühistamine põhjustab asjassepuutuvatele isikutele raskeid negatiivseid tagajärgi ning vaidlustatud õigusakti õiguspärasus ei ole vaidlustatud mitte selle eesmärgist või sisust lähtudes, vaid õigusakti vastuvõtja pädevuse puudumise või oluliste menetlusnormide rikkumise tõttu. Iseäranis on üheks selliseks põhjuseks vaidlustatud õigusakti ekslik õiguslik alus (kohtuotsus, 1.12.2015, parlament ja komisjon *vs*. nõukogu, C-124/13 ja C-125/13, EU:C:2015:790, punkt 86).

82 Käesoleval juhul tuleb märkida, et ÜTK määruse artikli 232 kohaselt jõustus see määrus – sealhulgas selle artikkel 7 – selle Euroopa Liidu Teatajas avaldamise päeval ehk 20. detsembril 2013 ning seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2014.

83 Kuna aga vaidlusaluste sätetega kehtestatakse hinnad, mille suhtes on vajalik riiklik sekkumine, mille eesmärgiks on tagada turgude stabiilsus ja põllumajandusega tegelevale rahvastikuosale rahuldav elatustase, siis põhjustaks nende viivitamatu tühistamine puudutatud isikutele raskeid negatiivseid tagajärgi.

84 Neil asjaoludel esinevad olulised õiguskindluse kaalutlused, mis õigustavad seda, et Euroopa Kohus rahuldab taotluse jätta ÜTK määruse artikli 7 tagajärjed kehtima. Lisaks tuleb märkida, et Saksamaa Liitvabariik ei ole vaidlustanud ÜTK määruse artikli 7 õiguspärasust selle eesmärgist või sisust lähtudes, nii et Euroopa Kohtul ei ole siinjuures takistust nende artiklite tagajärgede kehtima jätmiseks.

85 Järelikult tuleb ÜTK määruse artikli 7 ja kehtestamise määruse artikli 2 tagajärjed jätta kehtima kuni ajani, mil mõistliku aja jooksul, mis ei ületa 5 kuud alates käesoleva kohtuotsuse kuulutamise kuupäevast, jõustub uus määrus õigel õiguslikul alusel, milleks on ELTL artikli 43 lõige 3.

Kohtukulud

86 Euroopa Kohtu kodukorra artikli 138 lõike 1 järgi on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna Saksamaa Liitvabariik on nõudnud kohtukulude väljamõistmist parlamendilt ja nõukogult ning käesolev hagi on tunnistatud põhjendatuks, tuleb kohtukulud välja mõista nendelt. Sama kodukorra artikli 140 lõike 1 kohaselt kannavad käesolevas asjas menetlusse astunud Tšehhi Vabariik, Ühendkuningriik ja komisjon ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (viies koda) otsustab:

1. **Tühistada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1308/2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 922/72, (EMÜ) nr 234/79, (EÜ) nr 1037/2001 ja (EÜ) nr 1234/2007, artikkel 7.**

2. **Tühistada nõukogu 16. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1370/2013, millega määratakse kindlaks põllumajandustoodete ühise turukorraldusega seotud teatavate toetuste kehtestamise meetmed, artikkel 2.**

3. **Jätta määruse nr 1308/2013 artikli 7 ja määruse nr 1370/2013 artikli 2 tagajärjed jätta kehtima kuni ajani, mil mõistliku aja jooksul, mis ei ületa 5 kuud alates käesoleva kohtuotsuse kuulutamise kuupäevast, jõustub uus määrus õigel õiguslikul alusel, milleks on ELTL artikli 43 lõige 3.**

4. **Mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt ja Euroopa Liidu Nõukogult.**

5. Jätta Tšehhi Vabariigi, Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi ning Euroopa Komisjoni kohtukulud nende enda kanda.

Allkirjad